

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara

Poslovni broj: Pr-591/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Martini Sučević kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Gordane Daničić iz Zagreba, Ulica Vida Došena 34, OIB: 62488399314, koju zastupa punomoćnik Ivan Gelenčir, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, Trg Nikole Zrinskog 11, OIB: 61989185242, koju zastupa punomoćnik Zoran Novaković, odvjetnik u Zagrebu, radi Radno-ostalo, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, punomoćnika tuženika uz odvjetničku vježbenicu, 10. lipnja 2026.

p r e s u d i o   j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice Gordane Daničić koji glasi:

„I. Utvrđuje se da tužiteljica Gordana Daničić, Zagreb, Vida Došena 34, OIB: 62488399314, od dana 2. ožujka 2024. godine ima pravo da tuženik Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, Trg Nikole Zrinskog 11, OIB: 61989185242, sukladno čl. 36. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (NN 155/2023), dosadašnji naziv njezinog radnog mjesta Viši upravni referent (za radne odnose) s koeficijentom 0,970, prevede u radno mjesto Viši referent s koeficijentom 1,70.

II. Utvrđuje se da tužiteljica Gordana Daničić, Zagreb, Vida Došena 34, OIB: 62488399314, od dana 2. ožujka 2024. godine nadalje kod tuženika Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, Trg Nikole Zrinskog 11, OIB: 61989185242 obavlja poslove radnog mjesta Viši referent s koeficijentom 1,70.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, Trg Nikole Zrinskog 11, OIB: 61989185242, da tužiteljici, Gordani Daničić, Zagreb, Vida Došena 34, OIB: 62488399314, ponudi izmjenu ugovara o radu kojim će se radno mjesto tužiteljice, Viši upravni referent (za radne odnose), prevesti u radno mjesto, Viši referent od 1,70 u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, Trg Nikole Zrinskog 11, OIB: 61989185242, da tužiteljici, Gordani Daničić, Zagreb, Vida Došena 34, OIB: 62488399314, nadoknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamata koje teku od dana donošenja presude pa sve do isplate prema kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.,

II. Nalaže se tužiteljici Gordani Daničić naknaditi tuženiku Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura sa zateznim kamatama koje teku od 10.6.2026. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice Gordane Daničić za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu u kojoj navodi da je predmet tužbe i ovoga parničnog postupka je zahtjev tužiteljice da se ispravi pogrešno i protupravno prevođenje naziva njezinog radnog mjesta obzirom da je tuženik donio Odluku o odbijanju zahtjeva za ispravak, Broj: 10-11/127-1-2024, 19.3.2024. (dalje: Odluka o odbijanju zahtjeva za ispravak) i Očitovanje na zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, Broj:10-11/180-2024, 22.4.2024. (dalje: Očitovanje na ZZP) kojim odlukama je tuženik odbio prevesti dosadašnji naziv radnog mjesta tužiteljice, Viši upravni referent (za radne odnose), koeficijent 0,970, u radno mjesto Viši referent, koeficijent 1,70., a što je tužiteljica tražila podnesenim zahtjevom za ispravak od 15.3.2024. i Zahtjevom za zaštitu prava od 8.4.2024. Dakle, tužiteljica ovom tužbom traži da Naslovni sud utvrdi kako je tuženik pogrešno i protupravno preveo naziv radnog mjesta tužiteljice i da se radno mjesto tužiteljice Viši upravni referent (za radne odnose), koeficijent 0,970, prevede u radno mjesto Viši referent, koeficijent 1,70, sukladno Zakonu o plaćama u državnoj službi i javnim službama¹ (dalje: ZPDSJS) i Uredbi o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama. Tužiteljica navodi da je Zahtjev za zaštitu prava podnijela 8.4.2024., tuženik je isti zaprimio 10.4.2024. te je naposljetku tužiteljica Očitovanje na ZZP tuženika zaprimila 29.4.2024. Slijedom navedenog, tužiteljica u zakonskom roku iz čl. 133. Zakona o radu (dalje: ZR) podnosi ovu tužbu. Tužiteljica je temeljem sklopljenih Ugovora o radu od 14.2.2002. te Aneksa br. 1 ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 9.5.2016. obavljala poslove na radnom mjestu Viši upravni referent (za radne odnose), radno mjesto II. vrste s koeficijentom složenosti poslova 0,970, unutar Odjela za opće, administrativno-upravne, pravne i personalne poslove tuženika. Opis poslova navedenog radnog mjesta detaljno je naveden u Zahtjevu za ispravak tužiteljice. To radno mjesto bilo je utvrđeno u čl. 1. točki e) stare Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama. Tužiteljica ima stečeno zanimanje daktilokorespondent, odnosno srednju stručnu spremu (SSS). Nadalje, tuženik je u svojim odbijajućim odlukama utvrdio kako temeljem važećih propisa tužiteljica može biti raspoređena na radno mjesto III. vrste, za koje je uvjet završeno srednjoškolsko obrazovanje (razina HKO-a 4.2 ili 4.1) ili završen stručni kratki studij ili program za majstore (razina HKO-a 5) te da radi toga

tužiteljica ne može biti raspoređena na radno mjesto II. vrste – Viši referent. Slijedom navedenog, tuženik je tužiteljici u ponuđenom Aneksu br. 2. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme utvrdio kako se dosadašnje radno mjesto tužiteljice, Viši upravni referent (za radne odnose), koeficijent 0,970, prevodi u radno mjesto Referent, koeficijent 1,43. Dakle, da je dosadašnji naziv radnog mjesta tužiteljice bio Viši upravni referent (za radne odnose) nedvojbeno proizlazi iz sljedećih dokumenata: ponuđeni Aneks br. 2 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, Aneks br. 1 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme Broj: 10-11/98-2016. od 9. svibnja 2016., Izmjene Odluke o plaći Broj:10-11/64-2013. od 5. ožujka 2013., Odluke o plaći Broj: 10-11/6-2002. od 16. siječnja 2002. i Ugovora o radu Broj: 10-11/18-2002 od 14. veljače 2002. Iz svih navedenih dokumenata vezanih za radni odnos Poslodavca i tužiteljice razvidno je kako je gđi Daničić bilo omogućeno da sve do stupanja nove Uredbe na snagu obavlja poslove radnog mjesta II. vrste za koje je potrebna viša stručna sprema unatoč tome što gđa Daničić ima srednju stručnu spremu. Također, navodi da je tuženik i internim aktom o ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta predvidio da je jedan od uvjeta za rad na radnom mjestu Viši upravni referent viša stručna sprema ili srednja stručna sprema te je upravo temeljem toga gđa Daničić do sada bila zaposlena na radnom mjestu Viši upravni referent (za radne odnose). Također, tužiteljica ne bi mogla biti raspoređena na radno mjesto II. vrste, a niti bi tuženik to mogao izričito utvrditi odlukama o plaći, da tuženik takvo raspoređivanje nije regulirao internom sistematizacijom. Nadalje, iz obračunske isprave za ožujak 2024. (isplata uskrsnice) od 25. ožujka 2024. proizlazi kako je automatizmom tužiteljica u COP-u prevedena na koeficijent 1,70, a koji koeficijent po Uredbi odgovara radnom mjestu Viši referent. Prevođenje radnih mjesta propisanih do sada važećim propisima, za koje uputu, po potrebi, daje ministar nadležan za rad, provest će se prema tablicama za prevođenje iz članka 25. ove Uredbe. S tim u vezi je Tablica 1 – Opća radna mjesta iz koje jasno proizlazi kako se radno mjesto Viši upravni referent, koeficijent 0,97, prevodi u radno mjesto Viši referent, koeficijent 1,70. Tuženik je postupio pogrešno i protupravno jer je radno mjesto tužiteljice preveo u radno mjesto Referent a koje sukladno Tablici 1 odgovara ranijem radnom mjestu Upravni referent, koeficijent 0,897, na kojem tužiteljica nije bila zaposlena. Stupanjem na snagu uredbe iz članka 14. stavka 4. ovoga Zakona smatrat će se da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u općem aktu kojim se utvrđuje sistematizacija radnih mjesta u javnoj službi izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s prevođenjem utvrđenim u toj uredbi. Traži da sud utvrdi da tužiteljica od 2.3.2024. ima pravo da tuženik dosadašnji naziv njezinog radnog mjesta Viši pravni referent (za radne odnose) s koeficijentom 0,970 prevede u radno mjesto Viši referent s koeficijentom 1,70, nadalje da utvrdi da tužiteljica od 2.3.2024. kod tuženika obavlja poslove radnog mjesta Viši upravni referent s koeficijentom 1,70, da naloži tuženiku da tužiteljici ponudi izmjenu ugovora o radu kojim će se radno mjesto tužiteljice Viši pravni referent (za radne odnose) prevesti u radno mjesto Viši upravni referent s koeficijentom od 1,70, kao i da naloži tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je da tužiteljica ima stečeno zanimanje daktilokorespondenta odnosno srednju stručnu spremu te da je bila zaposlena kod tuženika temeljem Ugovora o radu broj: 10-11/18-2002 od 14. veljače 2002., s aneksom br. 1. istom ugovoru broj: 10-11/98-2016 od 9. svibnja 2016., na radnom mjestu višeg upravnog referenta (za radne odnose), i to u Odjelu za opće, administrativno-upravne, pravne i personalne poslove, time da je opis poslova i

radnih zadataka njezinog radnog mjesta glasio: „Poslovi radnog mjesta iz prethodnog stavka obuhvaćaju: prikupljanje, evidentiranje, ažuriranje i obrada personalnih evidencija, odgovara za čuvanje personalne dokumentacije u skladu sa zakonskim obvezama, vodi propisane očevidnike i obavlja određene manje složene analitičke poslove, surađuje u pripremanju i izradi prijedloga ugovora o radu, raskida ugovora o radu, raznih odluka, kao što su: odluke o plaćama, odluke o jubilarnim nagradama, plaćenom i neplaćenom dopustu, godišnjem odmoru, ažurira evidencije o prisutnosti i odsutnosti s rada, pisanje popratnih dopisa za izlaznu poštu, izvršava poslove prijepisa materijala, zapisnika, tonskih zapisa i prijepisa drugih dokumenata i podnesaka po nalogu tajnika Akademije i pomoćnika tajnika Akademije, priprema izlazne pošte za otpremu (kopiranje i kuvertiranje), upisivanje izlazne pošte u knjigu, kopiranje, kuvertiranje i priprema poziva za razna događanja za otpremu, unos obrađenih akata u program urudžbenog zapisnika, te po potrebi i druge slične poslove. Radnica će upute za rad dobivati od tajnika Hrvatske akademije i pomoćnika tajnika Hrvatske akademije za opće, administrativno upravne, pravne i personalne poslove kojima i neposredno odgovara za kvalitetno i pravovremeno obavljanje radnih zadataka.“ (članak 1. Aneksa br. 1. Ugovora o radu). Dana 1. ožujka 2024. je stupila na snagu nova Uredba o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama („Narodne novine“, br. 22/2024 – dalje: Uredba), te je odredbom čl. 3. Uredbe, propisana razina obrazovanja kao uvjet za raspored na radno mjesto. Navodi da je tužiteljica je ovim novim propisima klasificirana na radno mjesto III. vrste obzirom da ima stečeno srednjoškolsko obrazovanje i zvanje daktilokorespondent, tj. ima srednju stručnu spremu, te ju je tuženik sukladno važećim propisima rasporedio na radno mjesto III. vrste, za koje je uvjet završeno srednjoškolsko obrazovanje (razina HKO-a 4.2 ili 4.1) ili završen stručni kratki studij ili program za majstore (razina HKO-a 5). Naime, odredbom čl. 11. st. 4. Uredbe, je radno mjesto iz čl. 10. st. 1. br. 10.1.19. (referent), klasificirano kao radno mjesto III. vrste. Člankom 11. Uredbe, propisani su Uvjeti za zapošljavanje kod ostalih radnih mjesta, pa i radnog mjesta pod oznakom 10.1.15. Viši referent 1,70. Radna mjesta iz članka 10. stavka 1. ove Uredbe broj 10.1.14. i 10.1.15. su radna mjesta II. vrste (10.1.15. Viši referent 1,70.), dakle ista ona za koje je uvjet završen sveučilišni prijediplomski studij ili stručni prijediplomski studij (razina HKO-a 6.sv ili 6.st), koji tužiteljica nije završila. Shodno tome tužiteljici je sukladno odredbi čl. 36. st. 4. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama („Narodne novine“, br. 155/23 – dalje: Zakon o plaćama), ponuđeno sklapanje Aneksa br. 2 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. ožujka 2024., kojim je sukladno odredbi čl. 10. st. 1. toč. 19. Uredbe, izvršeno prevođenje dotadašnjeg naziva radnog mjesta u javnim službama (viši upravni referent) u novo radno mjesto (referent), s pripadajućim platnim razredom (3) i koeficijentom za obračun plaća (1,43). Odredbom čl. 36. st. 3. Zakona o plaćama, je propisano da će se prevođenje dotadašnjih naziva radnih mjesta u javnim službama u nove nazive radnih mjesta, propisati novom Uredbom. Način prevođenja starih radnih mjesta u nova radna mjesta prema novoj Uredbi je propisan odredbama čl. 25. i 26. Uredbe. Prevođenje radnih mjesta se samo načelno provodi sukladno tablicama koje se nalaze u prilogu Uredbe. Prilikom prevođenja radnih mjesta Uredba odlučujuću važnost daje načelu opisa poslova radnog mjesta koje zaposlenik obavlja, a ne nazivu radnog mjesta za koje zaposlenik ima sklopljen ugovor o radu. Tuženik je proveo prevođenje radnog mjesta tužiteljice upravo u skladu s gore citiranim propisima i uputama Ministarstva, što je razvidno iz priloženih preslika personalnih dokumenata tužiteljice. Navodi da u navedenom razdoblju rada kod tuženika, tužiteljica nije stekla višu stručnu spremu niti ikakvu dodatnu edukaciju

s područja radnog prava (niti razine srednje stručne spreme, a kamoli razine više stručne spreme). Naprotiv, tužiteljica je cijelo razdoblje radnog staža kod tuženika obavljala isključivo poslove srednje stručne spreme za koje je i školovana. Štoviše, u posljednjih nekoliko godina tužiteljica je isključivo i jedino izrađivala odluke o korištenju godišnjih odmora, i to u relativno kraćim razdobljima kada nije bila na izostancima s rada kao što su dugotrajna bolovanja i godišnji odmori. Još se ističe da je tužbeni zahtjev nepravilno postavljen jer tužiteljica nema pravni interes na tužbu za utvrđenje da ima pravo prevesti naziv radnog mjesta, kao što nema pravni interes ni za utvrđenje da kod tužitelja obavlja određene poslove obzirom da ima mogućnost postaviti tužbeni zahtjev na kondemnaciju. Predlaže da sud odbaci tužbu, a podredno da odbije tužbeni zahtjev, sve uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. U tijeku postupka sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis, izveo je dokaz saslušanjem svjedoka Alenke Smrečki i Snježane Gregić, te je proveo dokaz saslušanjem tužiteljice Gordane Daničić kao stranke.

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 12/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19., u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da tužiteljica od 2.3.2024. ima pravo da tuženik dosadašnji naziv njezinog radnog mjesta Viši pravni referent (za radne odnose) s koeficijentom 0,970 prevede u radno mjesto Visi referent s koeficijentom 1,70, nadalje zahtjev za utvrđenje da tužiteljica od 2.3.2024. kod tuženika obavlja poslove radnog mjesta Viši upravni referent s koeficijentom 1,70, te zahtjev da naloži tuženiku da tužiteljici ponudi izmjenu ugovora o radu kojim će se radno mjesto tužiteljice Viši pravni referent (za radne odnose) prevesti u radno mjesto Viši upravni referent s koeficijentom od 1,70.

6. Među strankama nije sporno:

- da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na temelju Ugovora o zapošljavanju od 8.1.1996. na radnom mjestu daktilografa,
- da je rješenjem od 11.7.2000. tužiteljica raspoređena na radno mjesto referenta za radne odnose razvrstana u XVI platni razred s koeficijentom 2,70,
- da je rješenjem od 16.1.2001. tužiteljica raspoređena na radno mjesto referenta za radne odnose razvrstana u XV platni razred s koeficijentom 2,70,
- da je stranke sklopile Ugovora o radu od 14.2.2002. kojim je ugovoreno da će tužiteljica obavljati poslove radnog mjesta višeg upravnog referenta (za radne odnose),
- da su stranke sklopile Aneks broj 1. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 9.5.2016.
- da je tužiteljici ponuđen Aneks broj 2. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1.3.204. koji je ista odbila potpisati te je tuženiku podnijela zahtjev za zaštitu prava 8.4.2024., a kojeg je tuženik zaprimio 10.4.2024., te je tuženik u svom očitovanju na zahtjev za zaštitu prava od 22.4.2024. odbio zahtjev tužiteljice, te je ista podnijela predmetnu tužbu 8.5.2024. u roku propisanom sukladno odredbi čl. 36. st. 6. Zakon o

plaćama u državnoj službi i javnim službama u vezi sa čl. 133. st. 2. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, u daljnjem tekstu: ZOR),
- da tužiteljica ima srednju stručnu spremu, odnosno srednjoškolsko obrazovanje.

7. Među strankama je sporno je li tuženik pravilno izvršio prevođenje radnog mjesta tužiteljice naziva „viši upravni referent (za radne odnose) s koeficijentom složenosti poslova 0,970 u „referent“ s koeficijentom složenosti poslova 1,43 sukladno članka 36. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("Narodne novine" broj 155/23.; u daljnjem tekstu: ZPDSJS) i Uredbi o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama („Narodne novine“ broj 22/24., u daljnjem tekstu: Uredba).

8. Iz iskaza svjedokinje Alenke Smrečki proizlazi da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu pomoćnik tajnika, a što je u njihovoj ustanovi malo specifično uređeno jer se radi zapravo o poziciji pomoćnika ravnatelja. Na tom radnom mjestu je od 2012. godine, te je neposredno nadređena tužiteljici. Ona je vezano za rad tužiteljice izradila statistiku iz koje proizlazi da je od 2012. godine pa do danas tužiteljica dvije trećine svog radnog vremena bila nenazočna na radu. Naime ona je zbog bolesti bila nenazočna, a potom i zbog korištenja godišnjeg odmora pa kad se uzme u prosjeku nazočnost na radu zaključak je da je tužiteljica na godišnjoj razini radila otprilike četiri i pol mjeseca. Napominje da rad u personalnim poslovima traži kontinuitet. Nije moguće dodijeliti radne zadatke osobi koje nema, a da bi ujedno poslovni proces normalno funkcionirao. Budući da joj je ona dodjeljivala radne zadatke poznato joj je da je tužiteljica kada je bila na radnom mjestu izrađivala odluke o korištenju godišnjeg odmora, radila je pokoji putni nalog te je pomagala s poštom. Tužiteljica ništa više od toga nije radila. Poznato joj je da je radila na odlukama za godišnje odmore jer bi se obično tako negdje vratila sa bolovanja 4., 5. mjesec kada se te odluke izrađuju zatim bi otišla na godišnji odmor te potom bolovanje. Navodi da je u prijevodu radnih mjesta bilo vođeno računa o svim propisima koji se toga tiču, a također se vodilo računa o činjenici da tužiteljica ima SSS, radila je na poslovima SSS, radi se o poslovima evidencijskog tipa na temelju analitičkih podataka koje bi dobila od voditelja referade personalnih poslova stoga je njezino radno mjesto u skladu s primjenjivim propisima prevedeno prema onome što je tužiteljica faktično radila. Pojašnjava da je tužiteljica sa zadnjim ugovorom od 1.3.2024. dobila ugovor na radno mjesto za SSS, a prethodno je od 2002. godine do negdje 2012. ili 2013. radila i poslove koji obuhvaćaju poslove zaklade, a što je izuzeto tim novim ugovorom te ona te poslove od tada ne obavlja. Ti poslovi nisu bili u vezi sa stručnom spremom već je tužiteljici opseg poslova smanjen. Pojašnjava da je prije reforme 1.3.2024. tužiteljica bila raspoređena na radno mjesto čiji su zadaci bili u domeni SSS, ali je ona imala koeficijent VŠS iako praktično nema tu stručnu spremu, niti je obavljala takve poslove. Tuženik je postupao prema uputama Ministarstva rada prilikom prevođenja radnog mjesta gdje su bila važna dva kriterija i to kriterij opisa poslova radnih mjesta te stvarno obavljenog posla. Oni su u analizi rada tužiteljice zaključili da ona obavlja poslove iz domene SSS te da zbog nenazočnosti obavlja samo dio poslova za koje je zadužena. Također navodi da od ukupno 250 zaposlenih samo su dva radnika prije sistematizacije imala ovu situaciju da su obavljali poslove iz SSS, a imali koeficijent VŠS. Radi se o tužiteljici i još jednoj zaposlenici koja je imala posebnu odluku uprave za tu situaciju, međutim i ona je nakon nove sistematizacije vraćena na SSS. Poslodavac je tužiteljici sada, od 1.3.2024. ponudio ugovor sa stvarnim stanjem kada je uočeno da ugovor ne

odgovara faktičnom poslu i stručnoj spremi. To je uočeno nakon stupanja na snagu novog zakona. Ne postoji nitko tko bi bio tužiteljici nadređen osim nje pored tajnika ustanove koji je i njoj nadređen. Navodi da je tuženik postupio u skladu uputom Ministarstva da je potrebno ispunjenje kumulativno dva uvjeta a prvi se tiče opisa poslova, drugi se tiče faktičnog rada na poslovima pa u tom smislu tužiteljica nije prilikom prevođenja mogla biti stavljena u kategoriju da radi zadržavanja povoljnijeg prava za radnika zadrži prethodni koeficijent. Njima je tumačenje Ministarstva bilo dostatno te nisu radi tužiteljice dodatno tražili pojašnjenje od Ministarstva, sve im je bilo jasno.

9. Iz iskaza svjedokinje Snježane Gregić proizlazi da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu rukovoditelj središnjeg pravno upravnog odjela za pravne i personalne poslove, te nije nadređena tužiteljici. U slučaju odsutnosti kolegice Smrečki ona obavlja te poslove stoga može vidjeti prilikom pregleda pošte što je tko radio. Tako je vidjela da je tužiteljica radila odluke koje se odnose na korištenje godišnjeg odmora. Nije vidjela da je radila bilo što drugo. Vezano za njezinu nenazočnost ona nema uvid u evidenciju radnog vremena te samo dolaskom u urudžbeni odjel može vidjeti je li tužiteljica na poslu ili nije. Odluke o godišnjem odmoru rade isključivo zaposlenici sa SSS. Ona nema neposredna saznanja o radnim zadacima tužiteljice. Navodi da nije vidjela je li tužiteljica radila putne naloge, međutim vidjela je da radi na urudžbiranju jer kada donosi poštu stavlja je na jednu ladicu, a vidjela je da tu istu poštu tužiteljica uzima i odnosi za stol gdje su joj žig i druga sredstva rada za urudžbiranje. Ti poslovi urudžbiranja spadaju pod SSS. Vezano za nazočnost tužiteljicu je rijetko viđala, oko tri, četiri mjeseca godišnje, ali ne vodi evidenciju. Vidjela bi ju kada donese poštu u središnju službu, u kuhinji, na urudžbenom. Nije konkretno radila na predmetu tužiteljice za prevođenje radnog mjesta, iako je radila na tim poslovima. Navodi da nije upoznata je li tužiteljica ikada radila na poslovima VŠS. Ne zna jesu li poslovi na kojima je radila tužiteljica internom sistematizacijom propisani za radno mjesto viši upravni referent za radne obveze. To je radno mjesto po prijašnjoj sistematizaciji, ona je radila na novoj.

10. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu viši upravni referent za radne odnose. Njezino radno mjesto višeg upravnog referenta ne obuhvaća uvjet postojanja više sprema. Taj posao mogao se raditi i sa SSS. Ona u svom radu piše odluke o godišnjem odmoru, pri tome navodi da vodi evidenciju o tome koliko pojedini radnik ima preostalih dana godišnjeg odmora pa sukladno tome sastavlja odluke. Vršiti otpremu dopisa, unosi u program svu dokumentaciju koja prođe kroz urudžbeni. Piše putne naloge, unosi ih u program te otprema, kopira, urudžbira, traži spise, u suradnji sa voditeljicom izrađuje odluke o plaćenom i neplaćenom dopustu. Nakon što joj se zdravstveno stanje pogoršalo i kada je otišla na bolovanje tuženik je zaposlio još jednu osobu koja je imala SSS radi obavljanja njezinih poslova. Kada se vratila s bolovanja ta kolegica nastavila je s radom, međutim onda je došao program centraliziranog obračuna plaća, registar zaposlenih u javnim službama. Lozinku za pristup tom programu mogla je imati samo jedna osoba pa su tu lozinku dali kolegici. Slijedom toga su je unaprijedili na radno mjesto voditelja te iako su njih dvije obavljale posve iste poslove ona je imala veći koeficijent. Dio poslova koje je ona ranije radila više nije mogla obavljati s obzirom da nije imala lozinku, a obavljanje tih poslova je bilo kompjuterizirano. Pojašnjava da prije aneksa od 9.5.2016. nije obavljala poslove koji su definirani u čl.1. Navodi da se radno mjesto nije promijenilo kao ni koeficijent. Nadalje navodi da je tijekom svoje

karijere obavljala sve poslove koji su propisani sistematizacijom za to radno mjesto. Ona temeljem svog znanja i iskustva zna, hoće i može obavljati te poslove. Nikada se nitko od nadređenih nije žalio da svoj posao ne obavlja dobro. Dapače bila je pohvaljena za svoj rad pohvaljena od bivšeg pomoćnika tajnika gospodina Juraja Markovčića. Završila je upravnu birotehničku školu. 1996. godine je zasnovala radni odnos kao zamjena za odsutnu kolegicu, a potom od 3. mjeseca 1996. je na poslovima referenta za radne odnose koje je kasnije izmijenilo ime 2001. na voditelj odsjeka referade za radne odnose te je krajem godine to radno mjesto prevedeno kao viši upravni referent za radne odnose radno mjesto druge vrste. Navodi da je ime kolegice koja je obavljala iste poslove kao i ona kolegica Danijela Broumbauer, pri tome misli na mjesto višeg upravnog referenta. Pojašnjava da je naziv radnog mjesta bio isti kao i njezin do uvođenja COP-a. Ona također ima SSS. Navodi da je poslodavac i druga prava priznavao uzimajući u obzir višu spremu pa je tako imala i dane godišnjeg odmora s te osnove. Njoj je neposredno nadređena pomoćnik tajnika tuženika gospođa Smrečki. Navodi da je poslove za zakladu obavljala od 1997. do negdje 2014., 2015. a možda 2016. Bio je to velik opseg poslova koji je bio vezan i raspoređen za radno mjesto sa višom stručnom spremom. Navodi da je od 2012. do danas bila na bolovanju prema uputi liječnika te je poslodavcu predložila sve doznake, a o kojem vremenskom periodu je točno riječ ona to sada ne zna reći. Navodi da se u pogledu vremenskog kontinuiteta ona može uvijek uključiti u poslove tog radnog mjesta kada se vrati s bolovanja. Nikada nije obavljala poslove rukovodećeg radnog mjesta. Navodi da nije potpisala ugovor o radu koji joj je ponuđen 2024. godine jer je opis poslova ostao isti ali je pisalo da je to radno mjesto treće vrste umjesto dosadašnjeg radnog mjesta druge vrste. Ona nije htjela prihvatiti da oni sada tvrde da je sve ove godine radila na radnom mjestu koje je za SSS kada je zapravo bilo riječi o radnom mjestu VŠS.

11. Ovaj sud prihvatio je iskaze svjedoka Alenke Smrečki i Snježane Gregić jer su iskazivale međusobno suglasno, uvjerljivo i životno. Svjedokinja Alenka Smrečki je kao neposredno nadređena tužiteljici koja joj je dodjeljivala radne zadatke iskazala da je tužiteljica obavljala poslove koje obuhvaćaju poslove srednje stručne spreme, a njezine navode potvrđuje i sama tužiteljica koja je u svom iskazu opisala koje poslove je obavljala, a koje nije budući da ih je preuzela druga kolegica. Ovaj sud nije prihvatio iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi da su poslovi koje je ona obavljala iz domene poslova više stručne spreme budući da je riječ o subjektivnoj ocjeni i mišljenju tužiteljice, a koju ocjenu treba dati ovaj sud.

12. Uvidom u Aneks broj 1. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 9.5.2016. ovaj sud je utvrdio da je tim posljednjim dodatkom ugovora (prije ponuđenog dodatka 2. Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 1.3.2024.) da tužiteljica obavlja poslove radnog mjesta višeg upravnog referenta (za radne odnose) u Odjelu za opće, administrativno-upravne, pravne i personalne poslove koji poslovi obuhvaćaju sljedeća zaduženja: prikupljanje, evidentiranje, ažuriranje: obrada personalnih evidencija, odgovara za čuvanje personalne dokumentacije u skladu sa zakonskim obvezama, vodi propisane očevidnike i obavlja određene manje složene analitičke poslove, surađuje u pripremanju i izradi prijedloga ugovora o radu, raskida ugovora o radu, i raznih odluka, kao što su: odluke o plaćama, odluke o jubilarnim nagradama, plaćenom i neplaćenom dopustu, godišnjem odmoru, ažurira evidencije o prisutnosti i odsutnosti s rada, pisanje popratnih dopisa za izlaznu poštu, izvršava poslove prijepisa materijala, zapisnika, tonskih zapisa i prijepisa drugih dokumenata i

podnesaka po nalogu tajnika Akademije i pomoćnika tajnika Akademije, priprema izlazne pošte za otpremu (kopiranje kuvertiranje), upisivanje izlazne pošte u knjigu, kopiranje, kuvertiranje i priprema poziva za razna događanja za otpremu, unos obrađenih akata u program urudžbenog zapisnika, te po potrebi i druge slične poslove.

13. Iz navedenog opisa vidljivo je da je riječ o administrativnim poslovima koji se podvode pod poslove koje mogu obavljati osobe sa srednjom stručnom spremom. Evidentiranje, ažuriranje i čuvanje evidencija su standardizirani, repetitivni administrativni poslovi koji se obavljaju prema unaprijed propisanim obrascima i pravilima. Ne uključuju donošenje stručnih procjena, pravnih analiza niti autonomno kreiranje. Evidencije se popunjavaju prema podacima koje pribavljaju i analiziraju drugi, dakle sama evidencija je izvršna, ne analitička. Nadalje, u opisu poslova je navedeno da tužiteljica surađuje u pripremanju i izradi prijedloga ugovora o radu, raskida i raznih odluka (plaće, jubilarne nagrade, dopust, godišnji odmori), iz čega nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica pomoćni izvršitelj koji popunjava predloške ili unosi podatke po nalogu. Iz iskaza svjedokinje Alenke Smrečki je također razvidno da je tužiteljica radila na odlukama o godišnjim odmorima po uputama i s podacima koje je dobivala od nadređenog. U odnosu na ažuriranje evidencija o prisutnosti i odsutnosti rada (evidencija dolazaka, bolovanja, godišnjeg odmora) valja reći da je riječ o poslu koji se svodi na unos podataka u za to predviđene obrasce i sustave. Prijepis i izrada popratnih dopisa po nalogu nadređenog (tajnika, pomoćnika tajnika) su poslovi koji ne zahtijevaju nikakvu autonomnu stručnu kompetenciju. Sam aneks navodi da se radi „po nalogu tajnika Akademije i pomoćnika tajnika Akademije” — što isključuje samostalnost. Nadalje, urudžbiranje (unos akata u program, numeriranje, kuvertiranje) ne zahtijeva poznavanje pravnih propisa, visoko obrazovanje ni stručno prosuđivanje — zahtijeva urednost, točnost i poznavanja internih procedura za što nedvojbeno nije potrebna viša stručna sprema. Svjedokinja Snježana Gregić je upravo te poslove neposredno opisala te navela da je vidjela da ih je tužiteljica radila i ujedno iskazala da ti poslovi spadaju pod poslove srednje stručne spreme.

14. Slijedom svega navedenog, valja reći da tužiteljica nije dokazala da kod tuženika obavlja poslove koji su iz domene više stručne spreme, budući da isto ne proizlazi iz dokaza provedenih u ovom postupku te je takva tvrdnja koju iznosi u tužbi paušalna.

15. Uvidom u Izmjenu Odluke o plaće od 1.3.2013. (list 25 spisa) ovaj sud je utvrdio da je tužiteljici utvrđen koeficijent složenosti poslova 0,970 za rad na radnom mjestu višeg upravnog referenta za radne odnose.

16. Dana 1.3.2024. na snagu stupila nova Uredba o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama, te je tuženik radi prevođenja tužiteljičinog koeficijenta i naziva radnog mjesta tužiteljici ponudio sklapanje novog Aneksa broj 2 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme s 1.3.2024. kojim je tužiteljičino radno mjesto temeljem navedene Uredbe preveo u radno mjesto Referent u Odjelu za opće, administrativne, upravne, pravne i personalne poslove s koeficijentom složenosti poslova 1,43, a što je sud utvrdio uvidom u navedeni Ugovor (list 22 spisa).

17. Prema čl. 26. st. 1. Uredbe određeno je da će prevođenje radnih mjesta propisanih do sada važećim propisima, za koje uputu, po potrebi, daje ministar nadležan za rad, provest prema tablicama za prevođenje iz članka 25. ove Uredbe. Prema čl. 26. st. 2. Uredbe, propisano je da se prevođenje pojedinih radnih mjesta iz stavka 1. ovoga članka provodi prema načelu opisa poslova radnog mjesta koje zaposlenik obavlja, neovisno o nazivu radnog mjesta za koje je sklopljen ugovor oradu. Prema čl. 25. Uredbe, Tablice prevođenja radnih mjesta od broja 1 do 62 nalaze se u prilogu ove Uredbe i čine njezin sastavni dio. Prema Tablicama prevođenja radnih mjesta koje su sastavni dio Uredbe navedeno je da se radno mjesto "Upravni referent" i pripadajući koeficijent 0,897 prevodi u radno mjesto "Referent" s koeficijentom 1,43. Prema čl. 26. st. 1. Uredbe, ministarstvo nadležno za rad je ovlašteno dati upute za prevođenje radnih mjesta.

18. Iz Upute Ministarstva znanosti i obrazovanja od 6.3.2024. proizlazi da je potrebno izmijeniti ugovore o radu na temelju tablica za prevođenje koje su dio Uredbe. Također se navodi da je odredbom članka 26. stavka 2. Uredbe propisano da se prevođenje pojedinih radnih mjesta provodi prema načelu opisa poslova radnog mjesta koje zaposlenik obavlja, neovisno o nazivu radnog mjesta za koje je sklopljen ugovor o radu. U skladu s navedenim, dio radnih mjesta ustanove će trebati i samostalno prevesti, ali i obavezno napraviti dodatnu kontrolu te prema potrebi izmijeniti automatizmom prevedena radna mjesta. Nadalje se navodi da u skladu s Odlukom o zabrani novog zapošljavanja službenika i namještenika u javnim službama (NN broj 35/22), uputom Ministarstva znanosti i obrazovanja Suglasnost za odobrenje dodatnih proračunskih sredstava za rashode za plaću zaposlenih na teret proračunskih sredstava (Klasa: 602-04/23-04/00001, Urboj: 533-04-23-0002) od 3. svibnja 2023. i obrazloženja iste od 16. svibnja 2023., za svaku promjenu u radnom odnosu zaposlenika zaposlenog na teret proračunskih sredstava, ako zahtijeva osiguranje dodatnih proračunskih sredstava za rashode za plaću i dalje je potrebno zatražiti prethodnu suglasnost tog Ministarstva. Iznimno, u svrhu prevođenja radnih mjesta prema novim odredbama, suglasnost Ministarstva nije potrebna jer će se ista u Registru zaposlenika provoditi automatizmom prema odredbama Uredbe i tablicama prevođenja koje su dio Uredbe.

19. Iako u Tablici za prevođenje radnih mjesta nije naveden točan naziv (ranijeg) radnog mjesta tužiteljice, tuženik je sukladno uputi Ministarstva trebao prevođenje provesti prema načelu opisa poslova radnog mjesta koje zaposlenik obavlja, neovisno o nazivu radnog mjesta za koje je sklopljen ugovor o radu. Tako je tuženik nakon provedene kontrole preveo radno mjesto tužiteljice u rano mjesto Referent s koeficijentom 1,43. budući da isto odgovara radnim zadacima za koje je tužiteljica zadužena, te odgovara njezinoj stručnoj spremi.

20. Člankom 3. Uredbe propisano je da ovisno o razini obrazovanja, odnosno razini cjelovite kvalifikacije koja je uvjet za rad na određenom radnom mjestu, radna mjesta mogu biti: 1. radna mjesta I. vrste, za koja je uvjet završen sveučilišni diplomski studij ili sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij ili stručni diplomski studij (razina HKO-a 7.1.sv. ili 7.1.st.) 2. radna mjesta II. vrste, za koja je uvjet završen sveučilišni prijediplomski studij ili stručni prijediplomski studij (razina HKO-a 6.sv ili 6.st) 3. radna mjesta III. vrste, za koja je uvjet završeno srednjoškolsko obrazovanje (razina HKO-a 4.2 ili 4.1) ili završen stručni kratki studij ili program za majstore (razina HKO-a 5) 4. radna mjesta IV. vrste, za koja je uvjet završeno

osnovno obrazovanje ili strukovno i umjetničko osposobljavanje (razina HKO-a 1 ili 2).

21. Za radno mjesto Viši stručni referent s koeficijentom 1,70 za koje tužiteljica tvrdi da je ispravan prijevod njezinog radnog mjesta je na temelju odredbe čl. 11. st. 3. Uredbe, kao radno mjesto II. vrste, predviđen kao uvjet završen sveučilišni prijediplomski studij ili stručni prijediplomski studij (razina HKO-a 6.sv ili 6.st), a tužiteljica taj uvjet ne zadovoljava.

22. Suprotno navodima tužiteljice, ista niti faktično ne obavlja poslove više stručne spremlje, a što je sud utvrdio u dokaznom postupku, slijedom čega nije osnovan navod da je tuženik propustio pravilno primijeniti Uputu o prevođenju radnih mjesta u javnim službama izdanoj od strane Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike u kojoj je navedeno ako je neki drugi propis omogućavao da na radnom mjestu radi osoba nižeg stupnja stručne spremlje, prema načelu zadržavanja povoljnijeg prava, ali i prevođenja u skladu s načelom stvarnih poslova koji se obavljaju, zatečeni radnik se prevodi kao da ispunjava uvjet.

23. Slijedom navedenog, budući da tužiteljica ne udovoljava razini obrazovanja koja je uvjet za raspored na radno mjesto Viši stručni referent i koeficijent složenosti poslova 1,70, te ne obavlja niti poslove koji su u domeni više stručne spremlje, posljedično je tuženik pravilno izvršio prevođenje njezinog radnog mjesta u radno mjesto Referent s koeficijentom složenosti poslova 1,43.

24. Nadalje, neosnovan je zahtjev tužiteljice kojim traži da sud naloži tuženiku da istoj ponudi izmijenjeni ugovor o radu s određenim sadržajem. Naime, radni odnos je ugovorni odnos za koji je potrebna suglasnost volja ugovornih strana, osobito uzimajući u obzir javne službe u kojima je poslodavac dodatno vezan propisanim uvjetima i potrebom prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva za financiranje radnih mjesta.

25. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao pod toč. I. izreke ove presude.

26. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) i te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, u daljnjem tekstu: Tarifa). Tuženik je u cijelosti uspio u sporu pa mu na temelju Tbr. 7.2. Tarife pripadaju ukupni troškovi od 1.250,00 eura koji se odnose na jednokratnu naknadu i četiri daljnje radnje (zastupanje na ročištima od 8.7.2025., 10.10.2025. i 11.3.2026. te sastav obrazloženog podneska od 24.10.2025.), kao i trošak zastupanja na ročištu na kojem se presuda objavljuje.

27. Tuženiku na troškove parničnog postupka pripadaju i zatezne kamate na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO).

28. Budući da tužiteljica nije uspjela u sporu, odbijen je njezin zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura kao neosnovan.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod toč. II. i III. izreke ove presude.

U Zagrebu 10. lipnja 2026.

Sutkinja
Martina Sučević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem e-komunikacije ili pisano u četiri primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-37512**

Kontrolni broj: **0ebc7-bd0ce-6c97c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.